

ERDÉSZETI UJSÁG

SZAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési díjak:

Egy évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

→ Megjelenik minden szerdán. →

Felelős szerkesztő
és kiadó tulajdonos:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fillér. Ajánlköztásoknál, eladás vagy vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszöri közlésű hirdetményeknél → mérsékelt díjak egyezség szerint. →

XV. évfolyam.

Szászsebes, 1911. március 8.

10. szám.

Az előfizetésnek lehetőleg az 1911. év június végéig való rendezésére ismét felkérjük tisztelt olvasóinkat!

Ami nincs az emlékiratban.

(Folytatás.)

Maga a fegyelmi eljárás a mai módszer mellett helytelen alapokra van fektetve, mert nagy mértékben korlátozza a védelem jogát.

Valamely fegyelmi eljárás alkalmával ugyanis kiküldi a hatóság a vizsgálóbiztost a fegyelmi eljárást megelőző vizsgálat megejtésére. A biztos azután tanukat hallgat ki, helyszíni szemléket tart, szembesít s az ezek során szerzett adatokat és bizonyítékokat előterjeszti a kiküldő hatóságnak, mely azután kirendeli az első fokú fegyelmi bíróságot, melynek hivatása a vizsgáló biztos által gyűjtött adatokból az igazságot kiböngészni s az így szerzett benyomások alapján meghozza ítéletét, anélkül, hogy a vádlottat s annak védelmét meghallgatná. Az ítéletnek egyedüli alapjául a vizsgáló biztos által a vizsgálat során felvett jegyzőkönyvek és a bíróság előadójának az ügyre vonatkozó előadása szolgálnak.

Távol álljon tőlünk a vizsgálat megejtésére kiküldött tisztviselők egyeneslelkűségében, lelkiismeretességében, igazságszeretetében kételkedni, mégis az emberi gyarlóságot is tekintetbe véve ezek némelyikénél sem tartjuk teljesen kizártnak a tévedést, sőt néha az elfogultságot sőt a befolyásolást is.

Szerény véleményünk szerint már a vizsgálat megindítása alkalmával módot kellene nyújtani a vádlottnak arra, hogy magának védőt állíthasson, kinek joga legyen a vizsgálat egész folyamatát figyelemmel kísérni s ügyelni arra,

hogy az helytelen és a vádlottra hátrányos merdebe ne tereltessék.

Még ennél is sokkal nagyobb hiba az, hogy a fegyelmi bíróságok tárgyalásai nem nyilvánosak, hanem titkosak, melyeken nem csak hogy védő, de még maga a vádlott sem jelenhetik meg, hogy itt akár az egyik, akár a másik, akár pedig mindketten együttesen a védelmet előadhassák, a kiküldött fegyelmi bírák tehát — mint azt már előbb is jeleztük — ítéletük formálásánál tisztán csak azoknak az adatoknak a mérlegelésére szorítkoznak, melyeket az előadó a vizsgálati iratok tartalmának száraz elősorolásával eléjük tár. Ezek az adatok gyakran tulhajtottak is lehetnek, sőt néha a valóság elferdítése sincs kizárva, mert a vizsgáló biztos nem egyszer olyan vádlókat vagy tanukat is kénytelen meg- és kihallgatni, kiknek nyelvét nem érti s így tolmács segítségét kell igénybe vennie s miután itt hites tolmácsról nincs szó, betöltheti ezt olyan is, ki nincsen mindkét nyelvnek tökéletes birtokában s így a fordítása sem teljesen megbízható. A fegyelmi vizsgálatoknál használt tolmács esküt nem tesz s így mivel sem szavatol arra nézve, hogy a vádlók vagy tanuk által bemondottakat hűen, hibátlanul és elfogulatlanul tolmácsolja.

Rendes biráskodásuknál a perben vagy vád alatt álló felek még a legkisebb ügyeknél is védőt vallhatnak s magukat azáltal képviseltethetik, a fegyelmi eljárásnál pedig — hol gyakran súlyos büntetések lesznek kiszabva és nem csak egyes személy, de gyakran egy egész család jövője fölött történik döntés, a védelem teljesen ki van rekesztve.

Joggal kérdezhettük még azt is, hogy miért ítélkeznek az altiszt vagy szolga fölött tisztán

csak tisztviselőkből alakított bíróságok s miért nem lehetne azoknak tagja legalább egy altiszt. Hiszen — mint már említettük — távol áll tőlünk, hogy a tisztviselők igazságérzetében, lelkiismeretességében a legkevésbé is kételkedjünk, hanem azt igenis hangoztatnunk kell, hogy nem mindnyájan ismerik tökéletesen az altisztek életének viszonyait, körülményeit, lelkivilágát s így bizony nagyon jó szolgálatot tehetne a bíróságnak a tagjaként alkalmazott altiszt, aki mind-ezeknek saját tapasztalásból jó ismerője s aki esetleg olyan dolgokra nézve is adhatna felvilágosítást, melyeket a vizsgáló biztosnak egyébként éber szeme nem vett észre s amelyek mégis az egész eljárásnak nagyon fontos tényezőjét képezhetnék.

Mindezeket mérlegelve és fontolóra véve bárki is könnyen beláthatja, hogy a fegyelmi bíráskodásnak most alkalmazott módja helytelen s nem csak időszerű, de okvetlenül szükséges is lenne azt gyökeresen megváltoztatni s szakitva a középkorba tartozó régi, avult felfogásokkal, azt a mai kor szelleméhez mértén modern alapokra fektetni.

A védelemnek a mostani rendszer mellett való nem csak korlátozása, hanem ugyszólván teljes kizárása a képzelhető legnagyobb jogfosztás, amelyet mielőbb meg kell szüntetni.

Nyilvánossá kell tenni a fegyelmi bíróságok tárgyalásait, amelyeken a vádlott nem csak saját személyében, hanem esetleg védője kísé-

tében is megjelenhessen, ott ügyét védelmezhesse, az ellene felhozott vádakát lerombolhassa vagy legalább enyhithesse. Adassék mód a vádlottnak arra, hogy akár való, akár vélt igazát személyesen, vagy védője útján adhassa elő, hogy így a sorsa fölött döntő bírák közvetlen benyomások hatása alatt hozhassák meg ítéletüket. Az ártatlanságot gyakran már maga a biztos fellépés félreismerhetlenül bizonyítja s a védelem hanghordozása, az abból kirívó mentő vagy enyhítő körülmények döntő befolyással lehetnek az ítélkező bírák meggyőződésére.

(Folyt. köv.)

Lapunk helyzete.

Akkor, midőn sok évi fáradozás után sikerült megteremtünk az Erdészeti és Vadászati Altisztek Országos Szövetségét, azt reméltük, hogy hálából az érdekeltek tömegesen fognak belépni lapunk előfizetőinek sorába, kárpótolva némileg ezzel az eddig sok örökös hátralékosunk jóvoltából szenvedett tetemes és nehezen kiheverhető károkért. Reményünkben csalatkoztunk, mert azoknak a számát, a kik eddig mint új előfizetők jelentkeztek, alig tehetjük ötven-hatvanra, míg a múlt év végével egyszerre közel száznál kellett a lap további küldését beszüntetni, mert nyilvánvaló volt, hogy ezek is legnagyobb részükben az előfizetési díjjal ellépni szándékoznak. Sejtelmünk nem is csalt, mert nyílt felszólításunk után is eddig csak öten akadtak olyanok, a kik ismerték kötelességüket s tartozásukat becsületes emberekhez illoen beküldték, sőt ezek közül kettő továbbra is előfizetőnek jelentkezett. Most megint ott állunk, hogy 25 olyan olvasónknál, kik a lapot féléven túl is előfizetés nélkül fogadják el, kénytelenek leszünk a nyilvános fel-

T Á R C A.

Itt vannak ők!

(A Bp. H. után.)

(Folytatás és vége).

A vadászház vendégszobájában pattogott a tűz s a nimródok a fáradt testnek olyan jóleső kényelemmel helyezkedtek el az ezen a helyen nem is várt pazar módra megterített asztal körül. A fővadászné remek bográcsos gulyása, a kappansült s a vadász urtól a városból hozott tészta, sütemény, sajt stb., ugyszólván percek alatt eltűnt. És mire az utolsó pókhálóból köszöntötték föl — immár ki tudja hányadszor — a nap, jobban mondva az est hőjét, bizony már alig egy óra hiányzott az éjféltől. A vadász ur engedelmet kért, hogy neki korán reggel hivatalosan el kell utaznia, a vele jött tisztek pedig hajnali kivonulásukat hozva mentőül, elbucsuztak az épp legjobb kedvben levő kis társaságtól.

— Ugye, mi is rögtön megyünk, Lacikám — türelmetlenkedik Magsi Szvetozár, a ki már eddig legalább

tízszer el akart gyalog indulni, nem alaptalanul tartva attól, hogy kedves életépárja még várni talál reá, ha nem is a vacsorával, hanem valami egyéb, csiklandozóbb meglepetéssel.

— Hogyne mennénk, megyünk hát, fiam, — feleli ez s féloldalt odaszól a tiszteket kikisérő fővadászhoz — mondja csak a kocsisomnak, hogy hozza be azt a kis üveg bort.

— De kedves Lacikám, — ijedez ezek hallatára a megyei tisztviselő ur — én igazán nem tudok már tovább várni, eddig is elmentem volna, de mindig biztatgattok, hogy most megyünk; hiszen nekem ma vendégeim vannak odahaza, meg tudod, hogy beteges is vagyok.

— Hiszen most is mondom, édesem, hogy rögtön megyünk, csak ezt a kis borocskát megisszuk, meg a lovagnak is kell egy kis pihenés, vendégeid se futnak el, ne félj semmit. No, igyál egy percet, ne szontyolodj el annyira.

— Hát egy percet, nem bánom, iszom, de azután

E közben a fővadász már áttöltögette az üvegekbe

hívást és az előfizetők sorából való törlést velük szemben alkalmazni.

Előfizetőink, illetve olvasóink mai állása a következő:

Rendes, tudniillik olyan fizető, a ki az előfizetési-díjat hosszabb-rövidebb időre küldi be, van: 350

Az előfizetés lejárt:

mult évi	május 1-én	—	1
"	"	31-én	2
"	"	junius végén	12
"	"	julius "	10
"	"	augusztus "	3
"	"	szeptember	16
"	"	október "	23
"	"	november "	2
"	"	december "	86
folyó	"	január "	59

Nyilvántartottak száma összesen: 564

Egy kis számítással mindenki kiszámíthatja, hogy azoknál, a kik az előfizetést még meg nem újították, ennek az évnegyednek, illetve március hónap végéig összesen 557 K 31 fillér van kint s lapunkat rendesen tovább is kiadni és pontosan szétküldeni csak abban az esetben leszünk képesek, ha az illetők velünk szemben vállalt erkölcsi kötelességüknek megfelelően, tartozásukat folyó hó elején beküldik s azontul hasonlóan többi kartársaikhoz, az előfizetést mindig évnegyedes vagy tetszés szerinti más előleges részletekben minden évnegyed elején hűségesen megújítják.

Az erdészeti és vadászati altiszti személyzetnek végre be kell látnia, hogy a mi lapunk az egyedüli, a mely az ő személyes érdekeikkel törődik s azokért küzd s így önmagának tesz szolgálatot akkor, midőn az előfizetés csekély összegével segítségünkre siet.

Lapunk szerkesztője tizenhatodik éve fáradozik már az erdészeti és vadászati altisztek érdekében a nélkül, hogy emberi erőt szinte meghaladó munkájának anyagi

hasznát látná, sőt nem ritkán kénytelen önmagától és családjától megvonni a szükségeseket, csak hogy pótolja a nem rendesen fizetők által okozott hiányt s hogy még eddig teljesen le nem tört, az csak annak a szeretetnek s annak az igaz lelkesedésnek köszönhető, mellyel az erdészeti és vadászati altiszti személyzet csüng s a mellyel mostoha sorsunk iránt érdeklődik, de utóvégre a testi és szellemi erőnek és kitartásnak is megvannak a határai s a legerősebb szervezet is elernyed, tönkre megy, ha megfelelő támogatásban nem részesül.

Most még egyszer s utóljára kérjük ennélfogva az összes kartársakat, hogy hagyjanak fel eddigi közönyösségükkel; eddigi hiveink maradjanak továbbra is kitartók, a kik pedig még eddig nem voltak támogatóink, siessenek belépni előfizetőink sorába.

Végül kérjük mindazokat, a kik még előfizetéseiket nem rendezték, hogy ezt a folyó hó elején okvetlenül megtenni sziveskedjenek, mert csak így lesz lapunk további fenntartása biztosítható.

A kiadó.

Az Erdészet.

Ez alatt a cím alatt folyó évi február hó 25-ik napján egy új, minden hónap 10- és 25-ik napján megjelenő lap indult meg Besztercebányán Szabolcs Ferenc ur, a Zólyomvármegyei Hirlap szerkesztőjének kiadásában és szerkesztésében.

Az új lap, a mint azt bevezető cikkéből látjuk, az erdészeti és vadászati altiszti személyzet érdekeinek szolgálását és előmozdítását vette fel programjába s hogy célja csakugyan az, bizonyítja második cikke, mely az erdészeti altiszteknek legutóbb lefolytatott mozgalmával foglalkozik.

A lapnak ezt a törekvését látszik honorálni az Erdészeti és Vadászati Altisztek Országos Szövetsége is, midőn az erdészeti és vadászati altiszteket ennek a lapnak úgy anyagi, mint szellemi támogatására buzdítja.

a kis bort, lehetett vagy tizenöt liter! De persze, a vig társaság észre se vette Kardos Gusztit hallgatta, a ki valami pikáns, igen érdekes anekdotát mesélt, annak végével pedig, szép bariton hangján, régi vadász-dal érzélgős áriájába fogott. A lelkek megélnékültek, a vadászszívbe markoló melódia pezsgésbe hozta a vért s az élet a szemek ragyogásán is kiült, mikor a dallam végével az énekes egészségére koccintottak.

— Igyál már egy percet, Szveti — biztatják közösen a bánatos arcúvá lett társukat, a ki kezére támasztott fejjel, fujta a vastag szivar füstjét, elgondolkodóan bámészkodva a szemközt levő fal szürkéseire.

— Egy percet, nem bánom, iszom, de gyertek már, engem várnak odahaza.

Magsi Szvetozár azonban csak nem fér meg a helyén. Fölkel, sétálni próbál, majd fölteszi a kalapját és kimegy. De hogy odakint akkora a sötétség, hogy a tornácnál odébb el nem lát, hát csak bemegy újra s leül az asztal mellé, gyöngéden korholva a napot, mely idehozta.

— Ugyan ne ábrándozzál, Szvetikém, — fordul

hozzá ismét Laci vigasztalóan — igyál egy percet, hiszen megyünk rögtön.

— Mindig azt mondjátok, hogy megyünk, megyünk s mégis itt vagyunk. Hát egy percet még iszom, de ne töltsétek mindig tele.

— Kicsi az a pohár, te, — szól rá Kardos Gusztis — meg a bor is csak amolyan homoki, ihatsz belőle bátran.

S a hogy teletöltik ismét a poharakat, elkezdik énekelni a „fenéig pohár“ nótáját Magsira. Ez hiába szabadkozott a nóta után, kikellett inni a poharat bizony fenéig! De azért persze ő csak „egy percet“ ivott!

Ezek a „perc“-ivások azután váltakozó eshetőséggel, de megfelelő eredménnyel folytak tovább, míg végre már Szvetozár ur sem szabadkozott tovább, hanem engedte vitetni magát az áradattal, sőt még neki állt feljebb, hogy hát kicsiny a pohár. Miután azonban már két óra felé is járt az idő, Csengeri Laci befogatott és nagynehezen összeszedelődve és fölpakolódva, neki indultak a sötétségnek. A kis falu házörzői ismét végigugatták utasainkat, maga a falucska azonban teljes sötét-

Mi a magunk részéről minden olyan tényezőt, mely hívatta van azokat az érdekeket, a melyeket a mi lapunk immár másfél évtized óta szolgál, előmozdítani szándékozik, csak örömmel fogadhatjuk, mert hiszen benne segítő társat remélünk kapni, mely velünk karöltve fog küzdeni ugyanazokért a célokért s ugyanazzal a fegyverrel: az igazság fegyverével.

Örömmel üdvözljük tehát az új lapot s őszinte szívből kívánjuk, hogy adott programját beválthassa, és az erdészeti és vadászati altisztek érdekeit előmozdithassa s ha ennél a programjánál hűségesen megmarad, soha sem fogjuk tőle elismerésünket megvonni, hanem készségesen lerójuk irányában érzett hálánk adóját.

Nem lehetetlen azonban az sem, hogy jön idő, a midőn valamely szereplését kritika tárgyává leszünk kénytelenek tenni, de igérjük, hogy ennek gyakorlásánál mindig higgadtak, tárgyilagosok leszünk és sohasem ragdattatjuk el magunkat a pillanat hevétől s ugyanilyen eljárásra kérjük új lapársunkat is.

Nekünk, ha a közös célunkul kitűzött eszméket hűségesen és eredményesen akarjuk szolgálni, nem szabad egymással szemközt állni, versengni, hanem jó egyetértésben, karöltve kell munkálkodnunk azok javán, a kiktől viszont mi is várjuk támogatásunkat.

Ha így fogunk eljárni, talán kettőnknek jobban fog az sikerülni, mint a hogy sikerült egynek.

Reméljük, hogy a milyen őszintén nyújtjuk mi jobbsunkat „Az Erdészet” című új lapársunknak, olyan őszintén fogja az azt fogadni.

A mi jelszavunk mindig az erők tömörítése volt s ez marad a jövőre is, mert jól tudjuk azt, hogy csak így fogunk eredményeket felmutathatni és céljainkat elérhetni.

ségben volt és még az éjjeli őr sem keresztezte utjukat, a mivel ők nem is sokat törődtek, mert Laci megszokott helyére kerülve, szépen elbóbiskolt, a másik kettő pedig fölváltva futta a sokféle nótát, hol egyenként, hol meg egymásnak segítve.

A külső városba érkezve, Magsi lakása előtt parancs nélkül megállott a kocsis. Csak ekkor vették észre, hogy az egyikük már itthon van, az egészséges, beteg ember! Laci is fölébredt és szíves bucsut vettek a legközelebbi kirándulásig.

Magsiné, úgy látszik, várta férjét, mert alig hogy az urát sikerült valamiképpen a kocsiról, dolgaival együtt lepakolni, kinyitott a kapu ajtaja s a cseléd kócos fejjel jött a ház urát besegíteni és a holmiját behozni. Magsi azonban csak nagy erőfeszítéssel tudott valahogyan a lépcsőn fölbetorkálni s bundástul — mondhatni — beestett a feleségétől kinyitott ajtón a szobába.

— No, any-nyuk, hát tu-dod-e me-mennyi e-egy pe-erc? — dadogja s amugy bundásan iparkodik egyenesen megállani a számonkérő szék haragos arca előtt.

Utolsó szó

az Erdészeti és Vadászati Altisztek Országos Szövetsége vezetéséhez.

Azt hittük, hogy midőn az „Az Erdő” című lapban a tisztelt vezetőség részéről közzételt s lapunk és szerkesztője ellen irányított közleményre némely megjegyzéseinket megtettük s ezzel az annyira gyűlöletes és káros vitát a magunk részéről befejezettnek nyilvánítottuk, ugyanezt fogja tenni a vezetőség is. Sajnos, nem így történt, mert a mint a saját orgánumának vallott s most megindult „Az Erdészet” című lap első számából látjuk, még mindig szükségét látja a már elsimuló hullámnak újból való felkorbácsolását.

A nélkül, hogy a vezetőség által oly nagy előszeretettel használt „förmedvény” jelzővel élénk, inkább a tárgyilagosság sima és a nyomdafestéket szivesebben tűrő hangján legutóbbi s itt említett közleményére az igazság szempontjából csak az alábbi néhány megjegyzést tesszük:

A szövetségnek arra a megjegyzésére, hogy a szövetség eszméjét a horvát kartársak vetették fel első ízben s ezt azután a zsarnócai kartársak karolták fel s így a babér ezeké és nem Podhradszky-é, csak annyit jegyezzünk meg, hogy a szövetség tisztelt vezetősége az erdészeti és vadászati kartársak küzdelmének a multját egyáltalában nem ismeri, de hiszen nem is ismerheti, mert abban — kivéve talán a mult esztendő — semmikép sem vett részt. Ha ugyanis figyelemmel kísérte volna a kartársai körében történeteket, tudomása lett volna arról, hogy igenis Podhradszky már egy évtizeddel a horvát és a zsarnócai kartársak előtt (a mi egyébként ezeknek általunk is készséggel elismert s mindig is hangoztatott érdeméből mit sem von le) akkor, midőn az „Az Erdő és annak fenntartója hazánkban a második évezred elején” című röpiratát, mely annak idején a legmagasabb körökben is nagy feltűnést keltett és sok bekövetkezett

— Adok én neked mindjárt egy percet, te, te korehely, himpellér. Hát most van nyolc óra? Ilyenkor kell hazajönni? A vendégek a nyakamon, várjuk a vacsorával tíz óráig, a vacsora el is romlott, s ő, a göthös, podagrás vén lump iszik, tivornyázik s Isten tudja, mit csinál. Reggel felé vetődik haza berugva. Hát mit bámul most rám, mint a vágóhidról elszalasztott ökör? Adja ide azt a bundát, mert kiporolom egyszeribe rajta ezzel a piszkafával.

— De é-édes angyalom, hát mi ba-baja, mit kiabál, hásze azt se tudja, mennyi e-egy pe-erc? Ne-kem ku-ku-tya bajom, tudja, nem vagyok én beteg, sem semmi. Olyan e-egészséges va-vagyok, mi-mint a pi-pinty, vagy ma-makk . . .

— Adok én magának mindjárt egészséget; vetközz le egyszeribe, te, te csavargó. Való is neked a vadászat!

— Már mint ne-ne-kem a vadászat? Hát persze való, csa-csak úgy, mint a vén asszonynak a sok be-be-széd . . . Hanem az a Laci, a-az ke-ked-ves em-ber, az tu-tud-ja, meny-nyi e-egy pe-perc!

jónak lett kutforrása, kiadta, már ebben hangoztatta egy országos egyesület megalakításának szükségét, sőt kidolgozta annak alapszabályait is és hogy az egyesület megalakítása már akkor nem sikerült, csak a kartársak közönységén mult.

Ennél a dolognál tehát — a nélkül, hogy ezért babért vindikálnánk a magunk részére — az elsőséget nem engedhetjük magunktól elvitatni.

A mi már most azt a jó fejős tehenet és azt a látott hasznót illeti, a mélyekért lapunk szerkesztője fáradozott, kérjük a vezetőséget s illetve annak a közleményt aláíró tisztelt elnökét, hogy kezét szívére téve, tegyen önmaga előtt nyílt vallomást, hogy eddig akár a szövetség, akár pedig ő maga, mennyi tejet szolgáltatott lapunknak.

Megjegyezzük még, hogy mindennek a torzsalkodásnak elejét lehetett volna venni, ha annak idején a vezetőség tisztelt elnöke az általunk leközlött felhívási tervet vonatkozó levelünkre s utóbb az ugyanezen ügyben hozzá menesztelt táviratunkra, mellyel a távirati választ is megfizettük, azonnal válaszolni fáradságot vett volna magának.

Nem mulaszthatjuk el még tiltakozni az ellen az insimáció ellen sem, mintha mi a vezetőség ellen irányuló tiltakozásokat k i e r ő s z a k o l t u k volna. Érkeztek bizony és érkeznek ezek ma is szép számmal s hogy közlésüket mellőzzük, ezt csak azért tesszük, hogy ne bolygassuk meg még jobban a kartársak amugy is laza egyetértését.

Végül még arra a megjegyzésre, hogy az Erdészeti Ujság keze maga felé hajlik, csak annyit válaszolunk, hogy az „Az Erdészet“ lapársunk is csak addig fog fennállhtani és fennállani, a míg kiadása költségeit fedezve és szerkesztője nehéz és felelősségteljes munkáját megfelelően díjazva látja. Önzetlenség alatt ugyanis nem érthetjük azt, hogy a munkás a munkájára még rá is fizessen, de rendes polgári hasznát még a legnagyobb önzetlenség mellett is méltán megkivánhatja.

Ezzel véglegesen lezárjuk ezt a — bizonyosan mindkét félre egyaránt kellemetlen — vitatkozást s kijelentjük, hogy jövőben semmiféle hasonló támadásra nem válaszolunk, hanem minden erőnket az eddig is hűségesen szolgált közös céloknak szenteljük.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Halálozás.** Kupás Dániel m. kir. főerdőőr, a szászsebesi m. kir. erdőhivatalhoz tartozó zalatnai m. kir. kincstári erdőgondnokságnál, rövid betegeskedés után életének 56-ik, szolgálatának 32-ik évében meghalt. Az illető nagy vagyont, hallomás szerint mintegy 60—80 ezer koronát hagyott hátra, melyet — miután neje és egyetlen gyermeke már előbb elhaltak — most a rokonok fogják örökölni. Nyugodjék békével!

* **Pazar lakodalom.** A régi jó időkre emlékeztető lakodalom volt a napokban Bácsmadarason. Schneider József és Müller Amália lakodalmán ugyanis 1400

meghívott vendég vett részt. Ez a jókora falu lakosságával felérő vendégsereg elfogyasztott: 1 nyárson sültött ökröt, 2 fiatal marhát, 8 bárányt, 6 borjut, 650 libát, 425 pulykát, 1200 kakast és tyukot, 60 galambot, 3400 kenyeret, 400 csomag piskótát, 100 kilogram rizskását, 100 doboz kávé conservet s megivott 60 hektoliter bort és 100 hordó sört. A talp alá valót öt zenekar húzta. Ha a fiatal pár egész életében ilyen bőségben fog uszni, nem lesz oka nyomorúság miatt panaszkodni.

* **Az idegesség következményei.** Az idegességre való hajlam nemcsak az egyes embereknel, hanem a népeknél és fajoknál is különböző. Elég, ha egy orosz ember természetét összehasonlítjuk egy angoléval, egy franciáéval vagy egy olaszéval, hogy lássuk, mennyire így áll a dolog. Egy párisi néptömegnek egészen más a karaktere, mint a londoni mobnak és a német forradalmár is egészen más, mint olasz kollégája. Minden népnel egészen más okból törnek ki forradalmak és ezek a legjellemzőbbek a néplélekre. Braziliában késre mennek a tömegek olyan vita miatt is, hogy valamely utcán át vezessenek-e vasutat, vagy sem. Más országokban ilyen kérdések ugyancsak nem csinálnak véres forradalmakat. Hogy vajjon milyen befolyása van a fajnak az idegekre, azt már neves orvosok több gyűlése kísérelte meg megoldani, de eredménytelenül. Dejerine tanár szerint a könnyű hevülékenység már ut a hisztériára. Ez szüli a neurasztheniát, a kettőből együtt viszont sokkal rosszabb dolgok állanak elő. Janet tanár megállapítja, hogy egy férfi még a legnagyobb borzalmakat is átélheti anélkül, hogy idegbeteggé váljon. Azután akárhány férfi eltölti hosszú életét nehéz tudományos buvárkodással anélkül, hogy idegei azt egyáltalán megéreznék. Ez a tény sem nemzetiséghez, sem fajhoz kötve nincs. Ugy szintén független a származástól a nők tulságos idegessége is. Egy nő, akinek semmi más baja nincs, minthogy éveken át félt attól, hogy idegessé válhatik, tényleg a legrettegetesebb idegbetegségekbe eshetik. Ez a férfinál csaknem ki van zárva.

* **A beszélő emberfej.** Egy zseniális berlini gépészmérnök, Wiedmann Ottó legújabb találmánya a beszélő emberfej. Wiedmann annak idején a budapesti közönséget is bámulatba ejtette egy másik szenzációs találmányával, az író gömbbel. Ez volt a sokat reklámozott „Mene tekel“, az egyik fővárosi mulatóhely legérdekesebb attrakciója. Egy táblán teljesen szabadon mozgott egy golyó s különböző kérdésekre leirta a feleletet. Nem kevésbé szenzációs találmány az erőművész-automata: egy szabadon járó-kelő báb, amely százkilós súlyokat emelget. A beszélő emberfej tulajdonképpen a mikrofonnak és telefonnak ügyes összekapcsolása. A viaszfejet, amelynek belsejében van a rendkívül finom mikrotonszerkezet, üveglapra állítják, még pedig úgy, hogy az ügyesen elrejtett vezetékekkel érintkezhessék. A fej helyett a szomszéd szobában tartózkodó ember beszél, ki a telefonkagyló segítségével meghallja a fejhez intézett kérdéseket és felel rá. A mikrofon azután hangosan adja vissza a feleletet. A viaszfej szeme, szája

automatikusan mozog is, bár nem mindig a szónak megfelelően, de a jámbor publikum föltétlenül boszorkányságot lát a dologban. Egy ilyen beszélő-fejet akart szerezni Reimetter Árpád városligeti mutatóványos a nyárra. Laufer Vimos kávéssal társulva kiutazott Berlinbe, hogy ott keressenek valami nagyszerű attrakciót s végre ráakadtak a csodára, a beszélő-fejre. Nyomban fölkeresték a föltalálót, aki azonban kitért a tárgyalások elől, mert a szabadalma terjesztését már eladta s Turcsányi Pálhoz, a magyarországi vezérképviselőjéhez utasította őket. Reimetter és Laufer erre Wiedmann mechanikusához, Hoffman Károlyhoz fordultak és vele csináltattak egy beszélő-fejet. Már be is rendezkedtek egy városligeti mutatóványos bódében, amikor a mérnök megtudta a dolgot, nyomban Budapestre utazott és Kemény Aladár dr. ügyvéd útján szabadalombitorlás címén panaszt emelt a mutatóványos és társa ellen. Ilyenformán most a törvényszék fog döntení afölött, hogy a beszélő-fej megszólalhat-e Budapesten, vagy pedig némán visszamegyen Berlinbe.

Nyilvános nyugtázás.

Az általam és társaim által mult hó elején szétküldött gyűjtőivekből beérkeztek az alábbi adományokkal:

1. Szabó Márton gyűjtőivén adakoztak: Szabó Márton főerdőőr 3 K, Heim Rajmund főerdőőr 3 K, Kroisz Ferenc főerdőőr 3 K, Aczberger Imre főerdőőr 3 K, Balogh Dénes főerdőőr 3 K, Zemba Ferenc famester 3 K, Szopkó Ferenc famester 3 K, Pántlik Ignác erdőőr 2 K, Bajkor Mihály erdőőr 2 K, Zecha János erdőőr 2 K, Donáth Lajos erdőlegény 1 K.

2. Vadas József gyűjtőivén: Vadas József főerdőőr 3 K, Vadas Józsefné 1 K, Tepliczky Ottilia 1 K.

3. Pechtol János gyűjtőivén: Pechtol János fővadász 7 K, Kollár János urad. erdész 4 K, Deák Ferenc urad. erdész 4 K, Rigán Sámuel urad. erdész 4 K.

4. Máramarosszigeti m. kir. erdőgondnokságtól: Tamás Károly m. kir. erdőőr 1 K, Halócsuk Miklós m. kir. erdőőr 50 fill., Parák Márton m. kir. erdőőr 1 K, Grosniczky János főerdőőr 1 K, Bakkay Lajos erdőőr 50 fill.

5. Laczkó János gyűjtőivén: Laczkó János főerdőőr 2 K 50 fill.

6. Stumpf Ferenc gyűjtőivén: Stumpf Ferenc erdőaltiszt 1 K 60 fill.

7. Gyűjtő iv nélkül adakozott: Aranyi Mihály 1 K.

Midőn az eddigi adakozóknak úgy a magam, mint társaim nevében áldozatkészségükért hálás köszönetet nyilvánítok, egyben kérem mindazokat, akiknél gyűjtő-ívek vannak, hogy azokat az esetleges adományokkal lehetőleg még a folyó hóban beküldeni szíveskedjenek.

Értesülésem szerint lapunk szerkesztője abban az esetben, ha ezt anyagi körülményei meg fogják engedni, az erdészeti és vadászati altisztek szolgálati és magán viszonyait felölelő nagyobb szabású munkát szándékozik írni, amelyben azután mindazok neve, akik ezt neki lehetővé tették, méltó helyen meg lesz öröklítve. Rajtunk áll, hogy egy ilyen hézagpótló munkának a megírását és kiadását lehetővé tegyük.

Szabó Márton,
m. kir. főerdőőr.

Szerkesztői és kiadói posta.

Miklái Pál urnak. A beküldött és f. év június hó 30-ig szóló előfizetési díjat köszönettel nyugtázzuk. — **Orosz György urnak.** Az utóbbi hetek izgalmai és a méltán érzett elkeseredés lapunk szerkesztőjét annyira megtörték, hogy napokon át képtelen volt komoly munkálkodásra és miután a nyomda a kéziratokat már elkésve kapta, nem volt abban a helyzetben, hogy a 7-ik számot külön kinyomja; innen származott a kettős 7, 8 szám, miért úgy az Ön, mint összes tisztelt olvasóink szíves elnézését kérjük. — **Hlopek János urnak.** A címet megfelelően kiigazítottuk. Lekötelezne, ha velünk Gurszky Gyula kártárs állomáshelyét közölné, mert Lassupatakról visszaérkezett a lap, azt pedig nem akarjuk hinni, hogy az illető tartozásának kiegyenlítése nélkül utasította volna azt vissza. — **Garay István urnak.** A lakás változást bejegyeztük. — **Pfau Jenő urnak.** 3 K 34 f. és 4 K érkezett hozzánk, a mi 11 havi előfizetésnek felel meg s így a lejárat f. év november hó vége. Az év végeig még 66 fillér fog járni. — **Schroff Antal urnak.** A kissé elkésett, de nekünk még mindig kedves jó kívánságot szívből viszonzozzuk. — **Bezzeg Zoltán urnak.** Mi a lapot mindig a legnagyobb bizalommal küldjük s hálás köszönettel tartozunk azoknak, kik bizalmunkat az előfizetés beküldésével honorálják. Sajnos, hogy már eddig nagyon sokszor csalatkoztunk, mert szomorúan tapasztaltuk, hogy sokan megelégedve a saját becsületükről és nem törődve azzal, hogy a saját testületük jó hírnevének is tartoznának vele, visszaélnék ezzel a bizalmunkkal és hónapokig, sőt egy évet meghaladó időn át is elfogadva a lapot, tartozásuk hátrahagyásával egyszerűen ellépnek. Az ilyeneknek köszönhetjük, hogy eddigi működésünk idején mintegy 7000 koronával károsodtunk. — **Grellneth János urnak.** A lap címzését kívánságához képest megváltoztottuk. — **Buralka Emil, Huszágh Adolf és Tamás Lajos urnaknak.** Mint új híveinket szívből üdvözlöljük. Kérjük lapunkat környékbeli kártársainknak ajánlani. **Borbély Andor urnak.** A címet megváltoztottuk. Előfizetése április végén jár le. — **Horváth Adolf urnak.** Új állomáshelyén sok szerencsét kívánunk. Szíveskedjék ott lapunkat terjeszteni.

HIRDETMÉNYEK.

5—5

Kitűnő

szakiskolai és szakvizsgai bizonyítvánnyal rendelkező egyén az erdészethnél megfelelő állást keres.

Szíves ajánlatok az alábbi címre küldendők:

Bartha Károly
Nagyvárad, (Szőlőhegy.)

Tilalmi és jelző táblákat

szép kivitelben, jutányos ár mellett szállít
őzv. Winkler Gusztávné, Szászsebes. 10—12

Állást keres

9—10

nőtlen, róm. kath. vallásu, kitűnő bizonyítványokkal rendelkező fiatalember, ki a görögnyeszentimrei m. kir. erdőőri szakiskolát 1907. évben dicséretes eredménnyel végezte, a magyar és német nyelvet szóban és írásban bírja, a tót nyelvet tisztán beszéli.

Vállalkozik kisebb erdőbirtok önálló kezelésére.

Legjobban szeretne olyan álláshoz jutni, a mely neki a családalapítást lehetővé tenné. Igényei szerények.

Tekintettel arra, hogy most tényleges katonai szolgálatot teljesít, az állást csak 1911. május 1-én, esetleg szeptember 15-én foglalhatná el.

Utiköltség felének megtérítése mellett kész személyesen is bemutatkozni.

Címét az Erdészeti Ujság szerkesztősége közli.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Flapittatolt
1847.

Rausweller János
Cs. és kir. kizárólagosan
keltalálója
Gyegeden.
a remontoir ingóóraknak
stb. stb.

ÓRAK, ÉKSZEREK 10-ÉVI JOÁLLÁSSAL
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Faragó Béla

magpergető intézete ZALAEGERSZEGEN

most bocsátotta ki erdei- és gyümölcsfa csemetékre vonatkozó gazdag tartalmu árjegyzékét, melyet kívánatra portómentesen küld. — A magárjegyzék a jövő hóban fog megjelenni.

4-5

Ajánlkozás.

Vadőri vagy erdőlegényi állást keres egy 27 éves, evang. vallású, nőtlen fiatalember, ki több éven át teljesített már vadőri szolgálatot, gyermekeveit fácán neveléssel töltötte, földmérésben, faméretezésben jártas. Az állást azonnal elfoglalhatja. Szíves ajánlatok az alábbi címre küldendők.

ifj. Takács János
Ötvös-Kónyi (Somogy-m.)

6-12

Állást keres

nős, családos, 34 éves, róm. kath. vallású szakvizsgázott erdőaltiszt, erőteljes, erőyes férfi, ki most is egy nagy uradalomban mintegy 5000 kat. hold erdőbirtok önálló kezelésével van megbízva. Ért az erdő-okszerű kezeléséhez, faiskolák és csemetekertek beállításához és gondozásához, a vadak tenyésztéséhez, nyulaknak, fácánoknak, foglyoknak hálóval való befogásához. Igényei szerények. Az állást 1911. évi április hó 1-én foglalhatná el. Címe megtudható az *Erdészeti Ujság* szerkesztőségénél.

Egyedüli ferlachi gyártmány!

A bel- és külföldi gyártmányok közti versenyen a legelső díjat nyerte el. — Arany érem:

Páris 1906. 46 remekelés.

OGRIS MARKUS Ferlach, Karinthia

—|| fegyvergyár és (prácios) puskaműves. ||—

Szállít elsőrangú bármily rendszerű vadász- és céllövőfegyvereket legjobb és legpontosabb kivitelben. Különlegesség nagyon könnyű Drilling-fegyverekben Súlyuk 2·8—3 kg. Browning-féle serétes ismétlődő

* * * * * fegyver 210 K gyári árban. * * * * *

Egy Mannlicher Schönauder ismétlődő kurtály 9.7 mm. és 9 mm. öbű, 400 lépésig, jótállás mellett, a
 ===== legpontosabban belőve, ára 190 K. =====

Egy Mannlicher Excelsior ismétlődő kurtály 11·5 mm. öbű, acélköpenyburkolatu és legerősebb a füst nélküli lőpor töltés használatára, a legpontosabban belőve, egész hossza 101 cm., súlya 2·5 kg., nagy kezdő sebességgel és a legerősebb áttűző erővel, nagy vad lövésére igen alkalmas, ára 190 K.

Egy Mannlicher ismétlődő kurtály 95-ös minta, 8 mm. öbű, 140 K.

Árjegyzék ingyen és bérmentve. — Magyar levelezés.

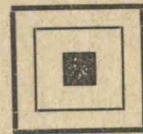
A nagymélt. földmivelésügyi
== m. kir. Ministerium ==

70.542. sz. magas rendeletével
az erdőigazgatóságoknak ajánlja

Tiller Mór és Társa

magyar kir. udvari szállítók orsz. központi egyenruhaáruházát,

BUDAPEST, IV. Váci-utca 35.

*Erdőtisztviselői, altiszti és szolgai egyenruhák, vadász- és sport-öltönyök, egyes egyenruha-
darabok* jutányos beszerzésére, kitűnő mesteri szabás és izlésteljes kiállításban.

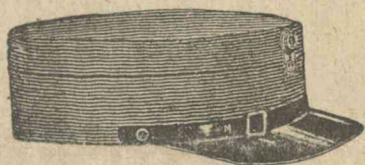
Saját készítményű *fehérneműek, harisnyák*, továbbá mindennemű *ruhaszövetek, fegyverek,*
== *töltények* és mindenféle *felszerelési cikkek* nagy választékban. ==

Polgári ruhák a legjobb magyar és angol szövetekből elegáns szabás, legjobb kiállításban.

Hivatalos megrendeléseknél *részfizetési kedvezményben* is részesítjük t. vevőinket.

Nagyobb megrendelés esetén kívánatra *saját költségünkre* kiküldjük egyik szabásunkat mértékvétel céljából.

Részletes, nagy árjegyzékünket és szövetmintákat kívánatra ingyen és bérmentve küldünk
és vevőink kényelmére bármely cikket beszerzünk.

Legrégibb és legnagyobb egyenruhatelep.

Faragó Béla

Cs. és kir. udvari szállító

ZALAEGERSZEG

Magyar magpergető gyára
erdészeti csemete-telepei

Ajánl saját magpergetőjében termelt legmagasabb csirakéességű
tűlevelű magvakat, ^{kitűnő minőségű} **lombfa magvakat,**
fűmagvakat, répa, here és más gazdasági magvakat,
saját telepein nevelt, kitűnően fejlődött, erdősitési célokra alkalmas
tű- és lomblevelű csemetéket,
gyümölcsfákat, válogatott fajokban diszfenőket, sorfákat,
== élősövény-csemetéket. ==

Alkalmi vétel:

Több millió tölgycsemete 20—150 cm. magas

50.000 drb. diszbokor 1½—3 m. „

20.000 „ diszfenő 1½—3 „ „